

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.). šte. 182

Maribor, sobota 11. avgusta 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejeman v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 18
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica, št. 4

O Radičevi politiki in taktiki

Maribor, 11. aprila.
V Radičevem političnem delovanju je bilo tekom desetletij toliko prevratov, da so se mnogi, ki niso bili globlje posvečeni v njegovo mišljenje, dostikrat za glavo prijemali in govorili o nelogičnosti, nekonsekventnosti njegove politike. Malokdo med nami, zlasti med nami Slovenci, je imel priliko, da se poglubi v Radičevo mentaliteto. Zato se je enemu in drugemu zdelo čudno, kako je iz nekdanjega pobornika srbsko-hrvatsko-slovenskega edinstva iz dijaških let nenadoma l. 1918 postal izrazit samohrvatski republikanec, ki se je pa l. 1925 zopet naenkrat vrnil v naročje srbijskim hegemonistom, da jim potem že l. 1927 odpove zvestobo in se združi s Svetozarjem Pribičevićem v borbi proti njim.

In vendar, ako je kdo globlje pogledal v Radičevo mišljenje in hotenje, je razumel marsikaj. Zato ne bo nezanimivo, ako tu citiramo nazore moža, ki je z Radičem mnogo občeval in ki jih objavljajo zagrebške »Novosti«. Čujmo:

»Ko je on, dolgoletni nosilec ideje hrvatsko-srbskega edinstva, ki je že l. 1903 vzkliknil: »Živio prvi jugoslovanski kralj Peter Karagiorgjević!«, po petnaistih letih, po vojni, l. 1918 prešel naenkrat na ekskluzivno hrvatsko in republikansko stališče, je izgledalo to kot demanti vsega njegovega dotedanjega političnega življenja. Ker pri Stjepanu Radiću je bilo treba bolj nego pri katerikoli javnem človeku prošlosti in sedanjosti, razlikovati njegovo politično življenje od njegovega taktičnega, da doseže najbližji cilj. Njegovo politično življenje pa ni bilo samo hrvatsko, ampak je bilo jugoslovansko in vseslovansko, svečloveško. To je bilo njegovo življenje, njegova politika, vse drugo pa je bila taktika. Taktika, ki bi gotovo vsakemu drugemu političnemu človeku že davno zlomila vrat, dočim njemu v narodu ni niti najmanj škodovala. Narod, ta široki kmetki narod, mu je brezpogojno zaupal.

Njegov preokret l. 1918, njegova samohrvatska, kmetška republika, je torej izgledala kot demanti vsega njegovega dotedanjega političnega življenja, istotako kakor preokreti l. 1925 in 1927. In vendar mi je Stepan Radić na početku prevrata govoril: »Ako gremo vsi po isti poti, bo slabo, prevladali bodo frankovci in komunisti, in vse bo propadlo«. Jaz in drugi, ki smo verovali v jugoslovanstvo srbijskih politikov, smo to gledali drugače. Tok dogodkov pa je dal Radiću prav vsaj v tem, da so frankovci in komunisti postali vsled Radičeve akcije popolnoma brez upliva na široke naše narodne sloje, dasi je bilo to v dobi, ko so negativni elementi povsod in tudi pri nas naraščali. A marca l. 1925 mi je Stepan Radić izjavil: »Hrvatsko-srbsko vprašanje je naše najvažnejše vprašanje, in rešila ga bova končno jaz in Svetozar. Rešila ga bova dobro. Oni tam v Beogradu tega ne razumejo in menda tudi nočejo. Midva pa razumeva, znava in hočeva. Samo še stvar ni zrela, še ni čas za to prišel.«

Tako je bilo. In s tega vidika je bilo vse logično v delu Stepana Radića l. 1918 in dalje. Stepan Radić je v resnici po vojni s svojim nacionalno hrvatsko in svojo socijalno kmetško akcijo izpodbil nevarnost, da

200.000 seljakov v Zagrebu

KRALJEV VENEC BODO NOSILI 4 GARDISTI. — VELIČASTNA IN TUROBNA SLIKA ZAGREBA.

ZAGREB, 11. avgusta. Mesto nudi danes veličastno sliko. Po ulicah, po katerih plapolajo črne zastave, valove kakor ogromne reke silne množice ljudstva, ki se pomikajo proti Seljačkomu domu, kjer leži na mrtvaškem odru njihov voditelj in miljenec. Nad 200.000 seljakov in seljakinj je že dosedaj prihitelo iz vseh hrvatskih pokrajin. Večinoma so prišli peš, le deloma z vlaki. Vsako minuto defilira pred Radičevim truplom 200—250 ljudi, vsi pa se vračajo objekani in globoko potrti. Prizori ki se odigravajo so nepopisni. Vence za vence polagajo pred mrtvaški oder. Računa se da bo jutri pri pogrebu najmanj 300.000 ljudi samo iz provinc. Narod bo priredil svojemu velikanu pogreb, kakr-

šnega dosedaj Zagreb še ni doživel in ga tudi nikdar več ne bo.

Kralj Aleksander je poslal danes v Zagreb krasen venec, ki ga bodo nosili 4 gardisti.

Davi je imel zagrebški občinski svet žalno selo. Po govoru podžupana Maierja je bila sprejeta resolucija, ki obsoja sedanjo vladno in njeno politiko ter poziva narod k slogi. Občinski svet je nato soglasno odobril vse sklepe glede kritja pogrebnih stroškov. Župan Heinzel se je danes že vrnil iz kopališča v Nautheimu in bo imel jutri žalni govor.

Poslovni odbor KDK je v permanentni in izvršuje zadnje sklepe o vseh podrobnostih za jutrišnji pogreb.

Porazna kritika dr. Šečerova o vladni politiki

OSTAVKA DR. ŠEČERA KOT PODPREDSEDNIK FINANČNEGA ODBORA IN SENZACIJONALNA UTEMELJITEV NJEGOVEGA KORAKA.

BEograd, 11. avgusta. Spor, ki je nastal včeraj v finančnem odboru med demokrati in radikali radi volitev novega predsednika, je zavzel danes še resnejšo obliko kakor so pričakovali vladni krogi. Dosedanji podpredsednik finančnega odbora dr. Slavko Šečerov je podal namreč v znak protesta proti politiki vladne večine ostavko na svoje mesto in je motiviral svojo odstop z izredno ostrim napadom vlade, njene gospodarske in finančne politike. Njegov korak je vzbudil v vladnih krogih in javnosti tem večji vtis, ker je bil Šečerov skoro pri vsaki vladni krizi kandidat za finančnega ministra in je znan kot eden najboljših naših finančnih strokovnjakov.

Na dopoldanski seji finančnega odbora je novi predsednik Ilija Mihajlović pred prehodom na dnevni red sporočil ostavko dr. Šečerova in obenem prečital pismeno motivacijo, v kateri dr. Šečerov med drugim naglašal:

»Ne morem več nositi odgovornosti za delovanje finančnega odbora. Jasno je, da finančni položaj države ni dober, da proračun ni ravnotežen, da dolgovi države niso urejeni, da je državno gospodarstvo nerentabilno in da nimamo sredstev za nobeno večjo investicijo. Kljub temu vlada ni pokazala nobene resne volje, da bi kaj storila za izboljšanje sedanjega obupnega stanja. Finančni minister ima daleko sežna pooblastila, ki gredo daleč preko ustavnih določb, toda storil še ni nič-

čar. Državni odbor za štednjo je bil izvoljen že dvakrat, a se ni še nikdar sestel. Toliko se je govorilo in sklepalo o raznih reformah, a izvršenega ni še nič. Skratka: za ureditev finančnega stanja v državi ni storjeno nič. Pač pa dela vlada izdatke preko proračuna. Dolarsko posojilo se uporablja proti svoječasnim striktnim sklepom in brez kontrole. Vlada dalje ne izvaja proračuna tako kakor določa zakon. Ker ne morem prevzeti odgovornosti za tekoče delo, ki vodi v finančno katastrofo, podajam zato ostavko kot podpredsednik finančnega odbora.«

Zemljoradnik Tupanjanin je v ostrih besedah podčrtal motivacijo dr. Šečerova, češ da je ravno ta obtožba najboljši dokaz, kako prav je imela opozicija, ko je vedno opozarjala na katastrofalno politiko vlade in brezupno finančno stanje države.

Predsednik Mihajlović je skušal omiliti obtožbo dr. Šečerova, češ da slika ni tako strašna in da bo gledal na to, da se napake popravijo. Radikal Nikolić je hudo zameril Šečerovu njegov odločen nastop, češ da more omajati zaupanje v našo državo.

Dr. Šečerov je obema govornikom še enkrat zelo ostro odgovoril in zavrnil vse očitke. Med demokrati in kleroradikali je prišlo nato do viharne prerakanja. Radikali so prigovarjali Šečerovu, naj umakne svojo demisijsko, česar pa ta ni hotel storiti. Seja je bila nato zaključena.

Isto je bilo l. 1925, ko se je »okrenil za 180 stopinj«, kako so mu očitali hrvatski šovinisti, in isto jeseni 1927, ko je uničil dogmo hegemonističnih strank in prodrli temelji, na katerem je bila zasnovana hegemonistična politika, ter ustvaril s Svetozarjem Pribičevićem Kmetško-demokratsko koalicio. V obeh slučajih je kakor l. 1918, usmeril dogodke v pravo smer: da gradi in izgradi hrvatsko, jugoslovansko, slovanski in človečnost na najširši na kmečki podlagi.

Našemu učiteljstvu v pozdrav

Maribor, 11. avgusta.

Danes je pričela z delom VIII. glavna skupščina Udruženja jugoslovanskega učiteljstva. V naš obmejni Maribor je prihitelo učiteljstvo iz vseh delov naše proštrane države: iz stare in zgodovine polne Macedonije, kjer se še danes ponosno dviga Dušanov grad v pisanem Skoplju, in junaške Srbije in skalnate Črne gore, in kršne Hercegovine in Dalmacije, iz naravno bogate Bosne, in plovite Vojvodine in Banata in tudi iz obširne Hrvatske, ki je vsa zavita v črno žalno obleko. Da je prav številno zastopana posebno še Slovenija, se razume samoobsebi.

Vsakoletne glavne skupščine učiteljstva iz vse države so velikega pomena. Zato se zanima vsa naša javnost za njih potek. Zakaj ravno od našega učiteljstva je v marsičem odvisen razvoj in napredek našega naroda in države.

Naše jugoslovansko učiteljstvo se v polni meri zaveda te svoje velepomembne in izvišene misije. Izmed vseh stanov je bilo ono prvo, ki se je takoj po nastanku države združilo ne glede na meje in tradicije v enotno mogočno stanovsko organizacijo, ki šteje danes armado 12.000 zaveznega članstva.

V čast in ponos nam je, da si je zbralo letos jugoslovansko učiteljstvo za mesto svoje glavne letne skupščine ravno naš obmejni Maribor. Z velikim veseljem in vnemo se je pripravljala naš Maribor, da dostojno sprejme v svoje okrilje naše prosvetne delavce ne kot ljubke goste, ampak kot prave rodne brate in sestre po krvi, jeziku in duši ter jim omogoči uspešno delo in prijetno bivanje med nami. Z radostjo se je tudi odzvalo učiteljstvo širom države klicu svoje organizacije, da pohiti prav na mejo lepe Slovenije, čeprav je pot nje daleka in utrudljiva. Saj je vedelo, da pohiti med svoje lastne brate in sestre, ki stražijo na severu naš skupen dom, ki je prav tako njihov, kakor je naša Macedonija, Srbija, Črna gora, Dalmacija, Herceg-Bosna in Hrvatska.

Tri polne dni naj bi trajalo delo, tri polne dni naj bi imeli zadoščenje, da imamo pod lastno streho svoje oddaljene brate in sestre! Ali kakor marsikje, tako je žal tudi tukaj.

Ko so bile priprave že v polnem teku in je bilo že mnogo nam ljubih gostov na potu, je v celi državi trpko odjeknil tužni glas da je za večno zapri svoje oči eden izmed največjih sinov naše domovine, kateri je bilo posvečeno vse njegovo delo in vsa njegova neizmerna ljubav. Ob smrti Stjepana Radića, moža velikana po delu in ljubezni do naroda in skupne države, žaluje tudi naš obmejni Maribor.

Ta veliki dogodek daje obilicije vsemu delu v prostorni naši domovini. Gotovo je, da bo dal tudi delu našega učiteljstva svoj pečat. Saj se tudi ono zaveda morda ne bolj kakor pa drugi stanovni resnosti in važnosti sedanjih dni. In ravno zato, ker vemo, da naše učiteljstvo v polni meri uvideva težak položaj, v katerega so nas dovedli tragični dogodki zadnjega časa, ravno zato gledamo mirno v bodočnost. Zakaj trdno smo uverjeni, da bo ravno naše učiteljstvo širom lepe in bogate naše domovine zastavilo vse svoje moči in ves svoj vpliv v to, da bo naša skupna domovina ne samo močna in trdna, ampak tudi srečna.

V to ime kličemo: Dobrodošli v Maribor!

Stefan Radič med štajerskimi Slovenci

TOPLI SPOMINI NA VELIKEGA MOŽA. — NJEGOVA DUHOVITA ŠEGA-VOST. — LJUDOMILI LJUDSKI TRIBUN.

V Mariboru, v dneh žalovanja. V agitacijski vihur za kmetski pokret je napravil za večno onemeli ljudski tribun svoj pohod tudi k nam, v takozvano štajersko Slovenijo. Kamorkoli je prišel, zapustil je najlepše spomine in marsikateri njegovih nasprotnikov je začel o velikem pokojniku misliti drugače. Kjerkoli se je pojavil, se je število njegovih pristašev pomnožilo. Videč prve čudeže Radičeve magične besede na maso naroda, so ga poborniki kmetijske politike prosili, rotili in vabili na shode.

V nedeljo, dne 13. decembra 1925 se je odločil, da obišče — Maribor. Takratna Zveza slov. kmetijskega ljudstva je aranžirala ta shod v Narodnem domu ob tako veliki udeležbi, da je mnogo poslušalcev, četudi so imeli vstopnice, ostalo izven velike in male dvorane. V nad dvehurnem govoru je razplel toliko ženi-jalnih misli, da je marsikateri njegovih dotedanjih hudih nasprotnikov ne-le ublažil svoje mnenje o velikem poborniku Stare pravde, ampak se usmeril na ideologijo prevdarnega državnika Radiča. — Njegov govor ni bil nikdar podoban brezobzirnemu divjanju ekscentrične ga hudournika, ampak mehka umirjena beseda, oznanjajoča človečansko ljubezen. S političnimi nasprotniki je obračunal z duhovitimi zafrkacijami in njegove uprav klasične domislice in primere so inteligentni, kakor kmeti in delavci zadivili. — Mudeč se v Maribor, ni dopustil, da bi ga po shodu odpeljali z avtom v mesto, ampak je šel peš v Grajsko klet, češ: — »Pri vas, Mariborčani, je varno, saj sem med — svojimi!« — Pri inspiciranju naših prosvetnih zavodov je pokazal le njemu lastno ljudomilost in četudi je bil takrat prosvetni minister, ni poznal tiste tipične oddaljenosti in napetosti, ki je tradicionalno svojstvo zlasti novopostavljenih ministrov.

V Celju je dne 2. majnika 1926 vodil ustanovni občni zbor sedanje Slovenske

kmetske stranke, dotedanje ZSKL.

Takrat je bil izvoljen za častnega predsednika stranke. Kmalu za tem ga vidimo ponovno v Ptuj in sicer trikrat. Dva krat je dospel oficijelno, enkrat incognito. Povsod je njegov genij žel uspehe. Njegova prevdarna, izkušena beseda je prepričevalno izgledala vsa notranja nesoglasja v naglo se razvijajoči stranki. Povsod je bil skrbni, strogi a obenem ljubeznjivi oče med pripravajočo se deo. — Za časa volilnega boja je prišel ponovno v Prekmurje in Ljutomer.

Nepozabljiv ostane kmetski tabor v Vitanju dne 10. oktobra 1926. Kljub neprijaznemu vremenu se je zbrala velika množica bistrih hribovskih kmetov ter sprejela svojega vodjo z godbo, številnimi slavoloki in topiči. Vodstvo stranke je naročilo duhovnika, da bere mašo, ker jo je domači župnik radi posebnih instrukcij odklonil. Došli duhovnik je sicer smel maševati, ampak ne ob zaproseni uri, temveč zgodaj jutraj vsporedno — z župnikom pri stranskem oltarju. Kljub neprestanemu namernemu zvonjenju med tihim govorom Stefana Radiča je isti vendar med viharim pritrtjevanjem ti-sočglave množice govoril skoro dve polni uri.

Vsepovsod, kamorkoli je prišel, je zapustil najlepše spomine. Njegova nad vse duhovita, jedinstvena šegavost je napravila iz šuhega političnega govora milodonečo pesem, ki je vsakokrat le prehitro končala. — Ljudomili vodja svet-skega pokreta bo ostal nam štajerskim Slovincem v neizbrisnem spominu. Ugasnila je sicer luč njegovega plodnosnega življenja, ne bo pa ugasnila baklja njegovih idej. Noben vihar je ne upihne. Nesmrtni duh velikega apostola miru in človečanstva bo živel med nami od roda do roda. Naj nas drami k vztrajnosti in bodri k ljubezni do dela za narod, — da bomo vsi prišli ideje največjega sinu domovine!

„Otrok, ne snov!“

RAZSTAVA »PEDAGOŠKE CENTRALE ZA MARIBORSKO OBLAST«. — »INOZEMSKA ŠOLSKA REFORMA«. — NOVE ŠOLSKJE KNJIGE. — ZANIMIVE NOVOSTI.

Maribor, 11. avgusta.

Ob priliki državne učiteljske skupščine je Maribor pokazal, da prednjači tudi v šolski reformi, ki je že več let razpravni predmet »Pedagoške centrale«. Doživljanje potrebe po novi vzgoji in volja njene realizacije sta rodili borbo za »novo šolo«, ki težišče šolskega dela premakne od pouka na vzgojo, od snovi na otroka, učitelj pa stopi v ozadje... Reorganizac. pouka je pri nas že v marsikateri šoli izvedena, žal država in drugi činitelji »novi šoli« ovirajo prosto pot razvoju. Kljub temu je še mnogo pionirjev šolske reforme, ki se žrtvujejo za študij in skušajo zastarele metode nadomestiti z novodobnimi šolskimi načeli. »Otrok, ne snov!« je parola nove šole, ki vzajemno skrbi za duševni in telesni razvoj dece.

Naša literatura, razen skromnih fragmentov, novodobne šole še ni vzela v pretres. Tem bolj točno vrši tozadevno znanstveno delo inozemstvo, kjer je reformni pokret že globoko zasidran.

To je hotela pokazati »Pedag. centrala za mariborsko oblast«, ki že več let deluje na poglobitvi vseh problemov novodobne šole, in je priredila razstavo, kakršne še v Sloveniji ni bilo.

»Inozemska šolska reforma« je naslov prireditve. V veliki sobi vidiš množico ruske, francoske, največ pa nemške reformistične literature iz vseh področij, mnogo revij in časopisov, ki vsi jasno kažejo, da je tozadevna poprevratna književnost v inozemstvu ogromna. Najzanimivejše tudi za lajka so pa inozemske šolske knjige, ki naravnost fascinirajo. Za nas je novo to, da vse nemške začetnice pričnejo z veliko tiskano abecedo (v latinici!), pisavo si otrok pridobi sam, kar ves akt pisanja in čitanja daje mnogo olajša. Knjige (posebej dunajske!) so krasno ilustrirane, da se jih otrok

ne more nikdar dovolj nagledati. Prav tako so računice krasne, posebno aktualni so zvezki iz dunajskih šol z individualno pisavo. Atlanti iz Nemčije so izpopolnjeni s statističnimi tabelami, popolnoma novo je pa »razredno čtivo«, ki ga deca po lastni izbiri rabi namesto čitank. Bodoči naši pisatelji šolskih knjig bi morali to zbirko, ki jo je »Pedag. centr.« z velikim trudom pridobila, resno upoštevati. Za otroka je pač najboljša — jedva zadosti dobro.

»Pedagoška centrala« je s to hvalevredno akcijo ustregla mnogim učiteljem, pa tudi starišem, ki jih pokret »delovne šole« zanima. Saj je baš s tem problemom v zvezi bodočnost naše mladine in — naroda.

Prvi pogoj lepote:

čista, nežna in gladka polt, ki se doseže z uporabo

1491

VESNA KREME

Lekarna Praunsperger Zagreb, Starčevićev trg št. 18.

Esperantska razstava.

O priliki učiteljskega kongresa v Mariboru je priredilo tudi mariborsko esperantsko društvo zanimivo razstavo. V šoli v Cankarjevi ulici si lahko vsakdo ogleda različne esperantske knjige, časopise, reklamni material itd.

Zanimanje za naše deželne pridelke v Avstriji.

Avstrijske tvrdke bi prevzele zastopstvo za razpečevanje žita, orehov, fižola itd. iz naše države. Tvrdke, ki želijo biti zastopane na avstrijskih tržiščih, naj javijo svoj natančen naslov Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

Mariborski in dnevni drobiž

Žalna seja KDK v Narodnem domu

Poslovni odbor KDK za mesto Maribor je pozno sinoči sklical za danes ob 11. dopoldne žalno spominsko sejo ob smrti velikega voditelja naroda Stefana Radiča. Čeprav je danes sobota in so bili pridobitni krogi ter nameščenci zadržani, se je v dvorani Narodnega doma zbralo izredno lepo število somišljenikov in prijateljev KDK k tej žalni seji. Vsem je bilo videti na licih, kako globoko se zavedajo velike težine položaja, ki je nastal vsled Radičeve smrti.

Minister v pokoju g. dr. Kukovec je v velikih obrisih naslikal veličino politične koncepcije pokojnega Stefana Radiča, kateri je imel dobro naroda in države kot edini svoj cilj vedno pred očmi. Povdaril je veliko krivdo one slovenske stranke, ki je s svojo zahrbtno politiko pripomogla do razvoja dogodkov, ki so neposredno povzročili smrt Stefana Radiča in ki še tudi danes ne uvidi, kako usodepolna je njena pot za slovenski narod. Izrazil je trdno vero v končno zmago ideje enakopravnosti in svobode, za katero je moral Stefan Radič pasti kot mučenik.

V imenu organizacije SDS je spregovoril oblastni predsednik g. dr. Lipold, pridružujoč se izjavam o duševni veličini in o globini idejnega in stvarnega dela pokojnega voditelja KDK. Ravno mi Slovenci, ki smo dolga leta stremeli po združitvi vsega, kar čuti res narodno in svobodno, moramo biti hvaležni Stefanu Radiču, kateri je s pomočjo svojega mladostnega prijatelja Svetozarja Pribičevića tej naši želji dal življenje. Najlepše bomo počastili neumrljivi spomin Stefana Radiča s tem, da bomo čimbolj tesno strnili naše vrste v borbi za resnico, svobodo in enakopravnost vseh delov naroda in države.

S trikratnim »Slava« je bilo zaključeno lepo žalno zborovanje.

Kongres jugoslovanskih učiteljev v Mariboru

Naše mesto je danes polno uglednih gostov iz vseh pokrajin naše države. Ljudski vzgojitelji in prosvetitelji so danes zbrani v Mariboru, da se posvetujejo o svojih stanovskih vprašanjih in svojem položaju. V pozdrav so mnoge hiše razobesile trobojnice, na katerih po vise v znak splošne narodne žalosti radi smrti Stjepana Radiča še črni žalni flori.

Dogodki zadnjih dni so močno posegli tudi v učiteljski kongres. Za tri dni določeno zborovanje so morali skrajšati na danes in se gostje ponoči že odpeljejo domov.

Ob 9. dopoldne se je pričela seja glavnega odbora UJU pod vodstvom predsednika UJU, Vlade Petrovića iz Beograda, ki se je takoj spočetka spominjal smrti velikega ljudskega prosvetitelja in vodje hrvatskega naroda, Stjepana Radiča. Rodbini pokojnika je bila odposlana sožalna brzojavka in določena je bila tudi deputacija, obstoječa iz zastopnikov vseh poverjeništev, ki se bo imenoma UJU udeležila pogreba v Zagrebu.

Popoldne se bo vršilo zborovanje delegacij, na katerem bod orešene najvažnejše poslovne stvari, vse drugo pa bo odstavljeno z dnevnega reda in se referat objavijo. Tekom dopoldneva so bili izvoljeni razni odbori in je bilo med drugimi soglasno sklenjeno, da se razprava o izpremembi pravil preloži na prihodnje leto.

Jutrišnji koncert pevskega zbora učiteljev v Mariboru je radi narodne žalosti odpovedan.

Iz državnih služb.

Inženjer Josip Urbančič pri progovni sekciji v Mariboru je imenovan za šefa progovne sekcije Ptuj. V železniško službo sta sprejeta kot dnevničarja v mariborski oblasti Ivan Leder v St. Lovrenču na Pohorju in Mihajlo Dragič v Vuzenici. — Srežki veterinar v Prelogu g. Ignac Berger je premeščen k ministru za kmetijstvo in vode v Beogradu.

Naši gozdovniki zopet doma.

Sinoči ob desetih so se povrnil domov mariborski gozdovniki, ki so cele štiri tedne taborili na travniku g. Bizjaka pri Črnem jezeru pod Stolom na Gorenjskem. Med dvanaestorico malih šotorov so imeli postavljen tudi poseben in-dijanski šotor, največji, kar jih je v naši državi. Telesne vaje je vodil na taborenju g. prof. Cestnik. Kakor je bilo taborenje samo polno radosti naše mladine, tako so se tudi sinoči povrnil vsi brez izjeme zdravi in veseli v mesto. Pač najlepše preživljene dijaške počitnice!

Iz lajtersperške opekarne

opravičeno opozorilo iz vrst delavstva! Ponovno ste imeli priliko, poročati o žalostnih slučajih nezdod v našem podjetju. Ob priliki predzadnje nesreče ste pravilno pripomnili, da se nezdode pri delu baš v tem podjetju čudno hitro množijo. Ker je delavec tudi človek, apeliramo na inšpicijo dela, da preišče vzroke teh nesreč. Da bi bila povsod neprevidnost delavcev kriva, je cenen izgovor. Vsa javnost, ki zasleduje dnevne dogodke po časopisju, vé, da je n. pr. v delavnicah državne železnice razmeroma malo nesreč, četudi se z našo opekarno niti primerjati ne dajo. Vzrok temu je tam v pravilni organizaciji dela, ker so za vsak nevarnejši posel odločeni pazniki za slučaj nepričakovane nesreče, kar pa pri nas pogrešamo. Upamo, da bo g. Derwuschek, ki je znal svoje podjetje takorekoč iz nič dvigniti do današnje višine, — rad kaj storil za varstvo svojega delavstva.

Ona oseba.

ki je pobrala zlato verižico na Aleksandrovi cesti nasproti »Jutra«, je naprošena, da jo izroči v upravništvu »Večernika«.

J. A. D Triglav v Zagrebu

ima radi preložitve sokolske slavnosti v Ljutomeru svoj počitniški sestanek 15. tm. v Ljutomeru. Odhod 14. tm. iz Ljubljane ob 12.18, iz Maribora ob 16.15.

Koncert Pevskega zbora učiteljev.

ki je bil napovedan za nedeljo, 12. tm. odpade radi splošne narodne žalosti za Stjepanom Radičem.

Sokol v Studencih

priredi v sredo na praznik ob 16. uri svoj vsakoletni javen društveni nastop, na kar opozarjamo vsa sosedna bratska društva in naše občinstvo.

Družabni večer »Drave«

ki je bil napovedan ob priliki kongresa UJU za soboto 11. tm. zvečer na verandi Uniona, se radi splošne narodne žalosti preloži na torek 14. tm. ob 20. na istem prostoru ter vabi odbor občinstvo za takrat k obilni udeležbi.

Sokol Ljutomer

je radi žalovanja za pokojnim voditeljem hrvatskega naroda preložil svojo za jutri napovedano proslavo svoje 25letnice na 14. in 15. avgust z istim dnevnim redom.

Koncert v Narodnem domu

drevi vsled splošne narodne žalosti odpade.

Podoficijska zabava

pri Treh ribnikih je preložena na prihodnjo nedeljo dne 19. tm. 1526

»Ljudska Samopomoč« v Mariboru

šteje danes že nad 8000 članov in je izplačala v smrtnih slučajih nad 100.000 Din na podporah. Zahtevajte brezplačne pristopne izjave. 1528

Ure, zlatnina na obroke

brez poviška — Jiger, Maribor, Gospodarska ulica 15. — IX

Najcenejša, najboljša in najbolj zdrava sodavica prirejena v orig. angl.

SPARKLET sifonskih steklenicah

Pri sivo-rumenkasti barvi lic,

zameglenih očeh, slabem občutku in razpoloženju, pri bolečinah v želodcu in v glavi ter pri hipohondriji se priporoča nekolikokrat na dan na prazen želodec po ena čaša naravne Franc-Jozefove vode. V zdravniški praksi se Franc-Jozefova voda radi tega toliko uporablja, ker na lahek način odstranjuje vzroke mnogih bolezni.

Velike skrbi za male potrebe

POLJUBI BODO KONSERVIRANI. — ISKANJE NOVIH PLESOV.

Amerikanci so srečno zopet nekaj našli. V Ameriki so se uvedli albumi poljubov. Poljubi se po ameriški iznajdbi sedaj zbirajo kakor znamke. Dosedaj so ljudje zbirali rastline, metulje, mineralije, pisemske znamke, slike, razne redkosti in končno tudi avtograme. Zbirke cvetlic, hroščev in podpisov si je lahko vsakdo privoščil, zbiranje dragocenih slik, kipov, ur, starinskega orožja itd. je pa možno le premožnim ljudem. Bilo je potrebno iznajti nekaj novega za zbiranje.

Kako bi bilo z odtisi prstov? Te zbira policija in izgledalo bi precej sumljivo in tudi neprijetno bi se glasilo: »Smeni prstov za odtis Vaših prstov?« Celo najbolj oboževana ženska, ki zna ceniti trajne spomine, bi občutil v tem nekaj neprijetnega. Ker se tudi v Ameriki intenzivno bavijo z daktiloskopijo, so se odločili rajši za zbiranje poljubov.

To ni tako lahko kakor zbiranje metuljev ali cvetlic. Ima svojo komplicirano tehniko. Poljubi niso nekaj kompaktnega, temveč nekaj minljivega. Kljub temu je v Los Angelesu zbiranje poljubov že v popolnem teku. Mož, ki se s tem peča, ima že precejšnjo zbirko, zlasti od filmskih zvezd. Ni tako lep, da bi ga vsaka ženska brez vsega poljubila in mogoče ga poljubi niti ne mikajo. Dejanjskih poljubov ne bi mogel uporabiti. Mož zahteva poljube na papir in sicer takole: Z lepim albumom iz posebno prepariranega papirja dela obiske, odpre prazno stran, na šop vate potrosi nekaj karminovega praška ter naprosi dobrotljivo darovalko, da pritisne svoje ustnice najprej na rdeči šop, potem pa na list papirja. Potem zaprosi še za podpis ter se hvaležno odstrani. Mož v Los Angelesu pa baje ni prvi, ki na ta način zbira poljube. Prehitelo ga je neko angleško dekle, ki je pred 15. leti zaprosila Kubele, ki je priredil svoj koncert v Londonu,

za poljub. Pravijo, da je umetnik gosposodično prav začudeno pogledal ter se obotavljal, da si je bila čedna. Ona se je pa smejala njegovemu začudenju ter dejala: »Saj ne želim pravega poljuba, marveč samo poljub v tale album!« Pokazala je umetniku knjigo, v kateri je bilo že mnogo rdečih odtisov ustnic in podpisov.

Tehnika konserviranja poljubov se bo gotovo še izpopolnila in kakor se sedaj izmenjujejo avtograme in znamke, tako se bodo lahko izmenjevali poljubi. — Dva Pola Negri — dva Harry Piel...

S poljubi, so srečno uredili, sedaj si pa tarejo glave in mučijo noge, da bi našli nov ples za zimsko sezono. Tudi ta stroka ima svoje znanstvenike in profesjoniste.

Že nekaj let prednjačijo oni iz Amerike, sedaj se je pa razvila velika tekma, kdo bo osrečil svet z novimi plesi. Od kod vzeti motive? Zamorska plemena so izčrpana, nobenih skokov, zvijanj in kretenj nimajo več na razpolago. Tudi od Indijancev se je že posnelo, kar je le bilo mogoče. Izposojalo se je tudi v Aziji. Kje bi še bilo kaj? — Na Kitajskem? Ali pri Eskimih, ki menda še ničesar niso prispevali k plesu?

Vsi, še tako eksotični, od divjih plemen izposojeni plesi so nekako — povodeneli. »Charleston« je že kakor limonada, samo »Black-Bottom«, kjer se plesalci samo tresejo, kakor reveži, udarjeni od takozvane Vidove bolezni, je še nekaj »posebnega«. V takozvano zabavo so potrebne nove groteske. Krčevito jih iščejo: nemški plesni učitelji odpirajo tedni svoj kongres v Kissingenu, potem pride na vrsto Dunaj, novo plesno sezacijo bo pa najbrž poklonila svetu zopet Amerika ali pa Pariz.

„Vsi me imajo radi“

pravi razumna Mica. „Moški so pazljivi in mi prinašajo darove, toda eden me je ugodno iznenadil, ker praktično misli: Prinesel mi je RADION!“

Varuje perilo!

Največji teleskop

Mesec, redni spremljevalec naše zemlje, razvema že od nekdaj človeško domišljijo. Prastari naši predniki so si že na najrazličnejše načine razlagali njegove spremembe in pesniki vseh dob ga upletajo v svoje stike. Mesečina ima svoj čar danes, ko si jo znamo razložiti, ravno tako kakor nekdaj, ko je bil ves planet še v samih čudežih in bajkah.

Odkar je Hewels v 17. stoletju z nerodnimi daljnogledi tedanje dobe opazoval mesec, se je selenografija — opisovanje mesca — naglo izpopolnila ter zavzela važno mesto v zvezdoslovju. Konstrukcija daljnogledov se izpopolnjuje in tako se doznava vedno več o mescu in o drugih planetih.

Največji teleskop sveta, ki ima 260 cm odprtine, se nahaja na postaji Mount Wilson v Kaliforniji. S takimi teleskopi se vidi, kako burno preteklost ima za seboj mirni spremljevalec zemlje. Natančno se vidijo valovi okamenele magme, iz katere so nastali na luni orjaški gorski grebni. Vmes so ogromni prepadi, kojih premer se po razločno vidni senci računa na 30 do 100 km. Rekord največjega teleskopa bo pa Ameriki vzel mogoče že prihodnje leto z vzdavno orjaškega instrumenta na 1350 m visoki gori Salève južno od Mont Blanca. Ta teleskop bo imel še enkrat tako veliko odprtino kakor oni v Kaliforniji.

Liga proti — banketom

V Parizu se je osnovala liga, ki je napovedala boj svečanim pojedinom, vse mu temu, kar se razume pod besedo banket. Člani te lige se morajo obvezati, da ne bodo nikdar prisostvovali kakemu banketu. Ideja te zveze ne izhaja iz prenasitenosti od velikih pojedinih, temveč iz razumnih prevdankov proti pravi maniji. »Banketiranje« se je razpaslo preko vseh mej in posebne obsodbe vredno je še vsled tega, ker je toliko velikih in perečih potreb, za katere bi se moral porabiti denar, ki se potroši na banketih. Med ustanovniki te pametne lige je več odličnih javnih delavcev, umetnikov in celo eden od aktivnih ministrov. — Če bi pri nas tudi hoteli posnemati to dobro francosko idejo, je gotovo, da za njo ne pridobijo niti enega člana sedanje vlade.

Birokratizem

so se v Beogradu imenovali za poslani-obhaja povsod svoje orgije. Kapitan ameriške ladje, ki je rešila letalca Courtney-a, ko je s poškodovanim in gorečim aparatom padel v morje, se bo moral zagovarjati radi kršitve postave, ki prepoveduje prevoz tujcev brez dokumentov na ameriško področje. Kapitan bi moral menda poprej poslati po dokumente ter šele potem potegniti ponesrečenega letalca iz vode. Da bo birokratizmu zadosteno, se je moral rešeni letalec roditi v karantensko postajo Ellis Island pred Newyorkom, ki je pa imel zanj pripravljene že zastave v pozdrav, če bi se bil let preko oceana posrečil.

Žrtev znanosti

V Pragi je umrl kot junaška žrtev znanosti docent za interno medicino na češki univerzi dr. Horak, priznan raziskovalec tuberkuloze. Pri svojem raziskovanju je delal poskuse na sebi, ko si je vbrizgal filtrate tuberkulovih bacilov pod kožo ter z mikroskopom opazoval učinke. Napravil je več takih nevarnih poskusov ter vse točno opisal. Naenkrat ga je pograbila huda mrzlica, a je tudi bolan nadaljeval svoje delo, predaval ter pisal važno znanstveno razpravo. Tiska pa ni doživel.

Sport

ČOLNARENJE NA DRAVI.

Med vsemi mogočimi športi, ki jih goji danes k naravi se povračajoči človek, je eden najbolj prijetnih pa tudi najbolj zdravih — vodni, zlasti veslaški šport. Necivilizirani narodi so nam po svoji spretnosti in neredko tudi po načinu grajenja svojih čolnov pravi vzor. Na skrajnem severu brzijo Eskimi v svoji majhnih kajakah po vodni gladini prireajoč ob priliki obiskov belokožcev cele regate, pri katerih kažejo občudovanja vredno spretnost. Pravtako mnogo žive na vodi preprosti prebivalci na jugu, na Ognjenih otokih, dalje Indijanci in črnci centralne Afrike, kjer mrgoli na rekah in jezerih čolnarikov. Poglej na vzhod

ali zapad, povsod najdeš razvit veslaški šport.

Tudi pri nas ne more biti drugače. Na Dravi smo sicer šele v prvih početkih, vendar se v zadnjih letih tudi tu pozna velik napredek. Človek spoznava, da so solnce, zrak in voda v zvezi z gimnastiko najzanesljivejši konservator zdravja in res: kdo se navzile vseh teh dobrot več kot športnik veslač!

Da se kakor pri vsakem poslu tako tudi pri vodnem športu lahko pripetijo nezgode je razumljivo. Toda upoštevati moramo tudi nasprotno dejstvo, ki odtehta vsa ostala, da namreč ravno čolnarji rešijo nešteto ponesrečencev pred smrtjo v valovih. Vse polno takih primerov imamo na Dravi, ne da bi se širše občinstvo zavedalo, kolikšno hvaležnost je dolžno do čolnarjev. Sicer pa še ni znan noben slučaj, da bi se bil ponesrečil kak športnik — veslač, ki mu je voda ravno tako prijateljski element kot zrak. Vrste športnikov veslačev se množijo i v inozemstvu i pri nas. Zadnje dni opazujemo celo daljše izlete s čolni kakor n. pr. Maribor—Beograd, a tudi meddržavne vodne sprehode športnikov, ki veslajo iz avstrijskih dežel skozi Maribor proti Črnom morju. Kar se tiče naših domačih podjetnih veslačev, ki služijo čisto tudi drugim ljudem v blaginjo, upamo, da bodo našli priznanje in podporo v javnosti in zlasti pri oblastvih.

Jutri nobenih prireditvev.

Radi obče narodne žalosti in ker je ravno jutri pogreb vodje hrvatskega naroda Stjepana Radića, se jutri po sklepu JNS ne bo vršila v vsej državi nobena nogometna tekma. Na Hrvatskem odpadejo tudi vse druge športne prireditve. Zagrebški klubi se korporativno udeležijo pogreba. Na vseh igriščih hrvatske prestolice plapolajo črne zastave. — Potem-

takem tudi v Sloveniji na bo nogometnih tekem in izostane srečanje mariborskega Železničarja z Ilirijo in Hermesom. — Drevi ob 7. ima upravni odbor JNS v Zagrebu žalno sejo. — JNS poziva službeno vse klube v državi, da razvesijo za jutri na svojih igriščih črne oz. narodne zastave na pol droga.

Meddržavna hazenska tekma

Jugoslavija—Češkoslovaška se bo vršila prihodnji mesec v Ljubljani in istočasno meddržavni damski lahkoatletski match.

Protest SK Železničarja

proti verifikaciji nedeljske mladinske tekme s ISSK Mariborom, ki so jo Železničarji dobili v razmerju 3:2, je bil kot brezpredmeten odstavljen z dnevnega reda seje medklubskega odbora v Ljubljani. S protestom je hotel SK Železničar doseči verifikacijo tekme 3:0 v svojo korist.

Najdeni predmeti.

Meseca julija so bili sledeči predmeti najdeni in oddani na policiji: črna listnica s 100 Din, črna listnica z nekaj šilingi in franki, omot z modro bluzo in jopičem, 2 bankovca po 10 Din, srebrna dvokrovnna ura, omot jumperjev sive barve, leseno šestilo, 6 pil, sivorjav otroški klobuk, 3 m blaga za obleke, ročni dvokolesni voziček, moški črni dežnik, zlat prstan, siva ženska torbica z robcem, glavnikom in 10 Din, rumen ženski slamnati klobuk, cigaretna doza iz bele kovine, nekaj denarja, rjava usnjata ročna torbica, temnorjava usnjata torbica, par naočnikov, volnena jopa, mlada papiga, par črnih očal s koščenim robom, čoln, par naočnikov, lognon, plava delavska obleka, cigaretna doza, komad medene pločevine, 18 uteži ter temnorjava usnjata torbica.

Edgar Wallace

Zaba z masko

(The Fellowship with the Frog)

Predvsem, kdo so njeni prijatelji in zakaj se je naenkrat oklenila Raya Benneta, ki je majhen uradnik pri Maitlandu. Zelo me zanima, zakaj je sinoči s svojim vozom čakala nanj ter ga peljala v Hors-ham. Slučajno sem našel na ta sestanek, ko sem se vračal iz kluba in sledil sem dvojici. Skoraj dve uri sta se sedela v vozu kakih 100 metrov daleč od Bennetove hiše ter se razgovarjala. V dežju sem stal za vozom in prisluškoval. Če bi ji fant dvorjani, bi to še razumel. Govorila sta pa samo o denarju. In pri tem nima mladenič niti belice v žepu.

Elk je zamišljeno kadil. »Bennet ima sestro,« je naenkrat izpregovoril v veliko Dickovo začudenje. Zelo čedna je, stari Bennet je pa gotovo neke vrste lopova. Nobenega rednega dela ne opravljata, čisto izostaja po cele dneve in čudno slabo izgleda, ko se vrača.

»Ali poznate to rodbino?«

Elk je prikimal. »Stari Bennet me zanima. Nekdo si je nekoč sumljivo izrazil o njegovem početju. Moža sem nekoč že opazoval, a nisem prišel stvari do dna.

Imel je že razne čudne posle in poklice. Sedaj se je lotil fotografiranja. Rad bi vedel, kaj je pravzaprav njegov poklic. Redno vsak mesec enkrat, včasih tudi dvakrat ali še večkrat izgine in nikjer ga ni najti. Pri vseh postopkih v Londonu sem že po njem povpraševal, a vedno v njem vsi tako malo kakor jaz. Lew Brady se je tudi zanj interesiral. On so-vraži Benneta. Pred leti se je spravil nad starega moža, da bi izvel iz njega, kaj počenja. Bennet mu je pa po-svetil.

»Ta stari mož?« je vprašal Dick začuden.

»Da, da, močan je ko bik. — Torej, Lolo bom obiskal. Ni slaba ženska, a meni osebno ni za vampirje. Torej — Genter je mrtev. Ali mislite, da je tudi tu žaba vmes?«

»Brez dvoma,« je odvrnil Dick in vstal. »In tu, Elk, je eden od ljudi, ki so ga ubili.«

Stopil je k oknu ter se nagnil ven. Mož, katerega je skozi okno že več minut opazoval, je pa naenkrat izginil.

»Kje?« je vprašal Elk za njim.

»Ravnokar je izginil. Jaz...«

V tem trenutku se je razbilo notranje okno in koščki stekla so Dicku ranili lice. Elk ga je arno potegnil nazaj.

Raz strehe Onslow-vrtov,« je menil Dick mirno.

»Strelec ima pol ducata priložnosti in potov za odhod. To je že drugič, da so danes pri belem dnevu za menoj. Prvič je bilo, ko sem se vračal domov. Na pre-tkan način so me hoteli povoziti z avto-mobilom.« »Ali ste si zapomnili številko?«

»10 L. 19741. — Take številke pa ni v registru in voz se je odpeljal, predno sem ga mogel zadržati.«

Elk se je praskal po bradi ter zamišljeno gledal mladega državnega funkcionarja. »To zveni zelo zanimivo. Dandanes sem se premalo zanimal za žabe. Dandanes so tajna društva močno v navi. Roparska društva velikega formata sem pa vedno imel le za snov zanimivih romanov. Vsega res ne morem verjeti.«

Elk se je poslovil ter odšel po največjem ovinku proti Scotland Yardu. Slabo oblečenega moža z očali in starim dežnikom bi vsakdo imel za kakega neznanega uslužbenca. Na prvem vogalu je zamišljeno obstal ter se počasi zopet vrnil. Uradom državnega pravdnštva nasproti se je namestil neki dolgi poulični prodajalec s svojo krošnjo vžgalic, svinčnikov, obročev za ključke in drugih stoterih drobnarij. Radi dežja je povil svojo krošnjo z voščnim platnom.

Elk, ki ga prej ni opazil, se je čudil, da si je izbral tako slab prostor, kajti vogal na kraju Onslow vrtov še celo ob lepem vremenu radi hudega vetra ni bil za kupčije. Krošnjar je nosil star dežni plašč skoraj do pet in klobuk potisnjen skoraj na oči. Elk je kljub temu opazil obraz, ki spominja na roparsko ptico. Obstal je in vprašal:

»Dobro zaslužek?«

»Ne...«

Elka je prevzela radovednost. Ta mož je bil Amerikanec in je skušal svojo izgovorjavo spremeniti tako, da bi veljal za Cockneya. Neizvedljiva naloga, ki jo

je kdaj podvzel kak Amerikanec, ker se jokavost in naglas pravega Londonca ne da posnemati.

»Vi ste Amerikanec, — iz katere države?«

»Georgije,« se je glasil odgovor in to-krat krošnjar ni poskušal več spremi-njati svojega naglasa. »Med vojno sem prišel z nekim parnikom za živino sem.«

Elk je iztegnil roko. »Daj, da vidim tvojo licenco, bratec,« je rekel.

Brez obotavljanja je pokazal mož po-litijsko dovoljenje za prodajanje na ce-sti. Glasilo se je na ime »Joshua Broad« in je bilo v redu.

»Vi niste iz Georgije, — de dejal Elk, »pa to nič ne škodi. Vi ste iz Hamp-shire ali pa iz Massachusettsa.«

»Connecticut,« da govorim popolnoma točno,« je odgovoril drugi hladno. »To-da stanovan sem dolgo v Georgiji. Ne potrebujete mogoče kakega obročka za ključke?« V njegovih očeh je bilo poredno mežikanje.

»Ne — nikdar še nisem imel kakega ključa in nikdar še kaj tako vrednostne-ga, da bi bilo potrebno zaklepanja,« je odvrnil Elk in otipaval drobnarije na de-ski. »Ampak to ni dober prostor tu.«

»Ne,« je dejal krošnjar, »je preblizu Scotland Yarda, gospod Elk.«

Elk ga je ošinil z naglim pogledom.

»Odkod me poznate?«

»Saj ve to vendar večina? Ne?« je vprašal nedolžno krošnjar.

Elk je premeril krošnjarja od podpla-tov njegovih močnih čevljev pa do pre-močenega klobuka in je kimajoč odšel dalje. Krošnjar je gledal za detektivom, dokler je mogel, nato je pa krošnjo zopet pokril s platnom, je oprtil ter se počasi napotil v isto smer kakor Elk.

Prispevajte za spomenik Kralju Petru v Mariboru

Mali oglas, Malih oglasov-poročevanje in vselejne namene občin: vsaka beseda 30 p., najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

• Zensko, dopisovanje in ogla-si trgovskega ali rokodelnega značaja: vsaka beseda 50 p., najmanjši znesek Din 10.—

Stavbenega pisarja, mlajšo moč sprejme »Obnova« pri Doc-tor in drug. 1525

Odda se solčna soba v Jože Vošnjakovi ulici št. 22/III., vrata 8. 1524

Stanovanje, kuhinjo 2—3 sobe išče mirna družina v mestu ali na periferiji. Plača dobro. Vse-litev v stanovanje dne 16. septembra tl. Naslov pove uprava. 1522

Kupim dobro ohranjen štedilnik srednje veliko-sti. Koroščeva ulica 7, vrata 5. 1523

Stanovanje 3—4 sobe z kuhinjo v bližini parka ali v mirni ulici iščem. Naslov pove upravni-švo. 1516

Specijalska trgovina v mestu se odda v najem. Pismene po-nudbe je poslati na upravo »Večernika« pod »Takoje«. 1509

Lepa velika temnordeča perzilska pre-proga in antikvarična pisalna miza na prodaj. Naslov pove uprava »Večernika«. 1507

Kupim

vagon ječmenove ali ovsene prešane sla-me, ter 5 vagonov suhih borovih cepa-nic. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Takojšno gotovino«. 1504

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po naj-višjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in ju-velir, Maribor, Gosposka ulica 15. X Trajne kodre po najnovšem sistemu.

Gostilna »DRAVOGRAD«

Maribor, Smetanova ulica št. 54, toči na-ravno fransko vino od gospe Frangesch. Topla in mrzla jedila vsak čas na razpo-lago. Za obisk prosita gostilničarja J. M.

Vsakovršno angleško,

češko in jugoslovansko sukno že od 24 Din naprej dobite pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg.

Dobrodošlo gostilno

na prometnem kraju blizu farne cerkve dam v najem. Naslov pove uprava lista. 1527

Brivski salon Mrakič

Maribor, Cankarjeva ulica 1 se cenj. da-mam in gospodom najtopleje priporoča. 777

Morske ribe

se dnevno pečejo edino v

»Prvi dalmatinski kleti« Maribor, Mesarska ulica 5

kjer se tožijo tudi najboljša in pristna dalmatinska vina Za obilen obisk se priporoča 1514

Povodnik

V gostilni Plohl na Teznu

(vajaško vežbališče)

bo v nedeljo, dne 12. avg.

KONCERT

s pojedino pečenih in ocvrtih pišk. Začetek ob 15. uri. Z mrzlimi jedili, dobrim vinčkom in svežim pivom iz sodčkov dobro preskrbljeno. 1520

Ležalne stole s posebno močnim platnom, pleteno pohištvo, ležalne mreže, potne košare i. t. d. nudi najugodnejše

Drago Rosina, Maribor Vetrinjska ulica 26 1267

Zahvala.

Za številne izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli ob priliki pierane izgube naše iskreno ljubljene, dobre in potrpežljive

Valy

In za poklonjeno cvetje se najiskrenejše zahvalju-jemo. Posebno zahvalo pa smo dolžni g. Dr. Ma-riniču, za njegovo dobro srce, pri 2 letih zdrav-ljenja umrle. Enako g. Dr. Pihlarju pri njeni zadnji uri, radi odsotnosti g. Dr. Mariniča. 1529

Zalujoča rodbina Fratnik.

Preselitveno naznanilo!

Naznanjam cenj. odjemalcem, da sem svojo

krojaško delavnico

tega meseca preselil v

Linhartovo ulico šte. 25

nasproti vojaške bolnice. Priza-deval si bom tudi v bodoče vsem najboljše ustreči. S spoštovanjem

Franjo Jerabek, krojaški mojster

1519

1515

V nedeljo in pon-deljek ob lepem vremenu pri »Gambrinu« VELIKI VRTNI

KONCERT

Schubertjeva godba

Občudnana dobra kuhinja, pravousta vina, Tscheligi-jevo maslo pivo in pivo »a la Pizen«

Začetek ob 20. uri

Vstop prost

Za obilen obisk se priporoča

A. J. RAČIČ, restavrater

KIS ZA ULAGANJE

kumercin drugo, vinski kis, špirit, vse vrste likerjev, tropinovec, droženko, slivovko, rum, konjak itd. Na drobno! dobite po zmernih cenah edino pri trdk

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19

tovarna za izdelovanje dezertnih vin in sirupov.

XVI